

UITSpraak 260702

Datum: 13 juli 2026

Subcommissie: mr. G.J. Kemper, mr. J. Zuidweg, en M. Starrenburg (hierna: de '**Commissie**').

PARTIJEN:

- I. **[Klager]**, zijnde een natuurlijk persoon, werd aangesproken door de incassodienstverlener (hierna: de '**Klager**')
- II. **Fair Collect B.V.**, ingeschreven in het handelsregister van de Kamer van Koophandel onder nummer 85259004 (hierna: de '**Incassodienstverlener**')

Partijen gezamenlijk te noemen '**Partijen**',

KERN:

1. De Klager klaagt dat de Incassodienstverlener de aan de vordering ten grondslag liggende stukken niet aan hem heeft verstrekt en zich daarbij ten onrechte heeft verscholen achter een 'gesloten dossier' en een onbereikbare opdrachtgever. De Klager stelt dat de Incassodienstverlener transparant, zorgvuldig en integer had moeten handelen en niet mocht meewerken aan misleidende vorderingen. De Klacht van de Klager wordt grotendeels gegrond geacht.

VERLOOP PROCEDURE:

2. Op 25 augustus 2025 diende de Klager een klacht in bij incassoklacht.nl (hierna: de '**Klacht**'). Ter onderbouwing stuurde de Klager drie bijlagen mee. De Klager wordt bijgestaan door zijn gemachtigde [**Gemachtigde**]. De machtiging is opgevraagd en ontvangen.
3. Op 26 november 2025 gaf de Incassodienstverlener tijdig haar reactie met zes producties. De Incassodienstverlener wordt bijgestaan door [**Gemachtigde**].
4. Op 5 februari 2026 zijn Partijen uitgenodigd voor een (digitale) mondelinge behandeling. Partijen zijn in de gelegenheid gesteld om tot 10 dagen voor de mondelinge behandeling nog aanvullende stukken in te dienen. Klager diende in dat kader nog twee bijlagen in. Op donderdag 2 april 2026 vond de (digitale) mondelinge behandeling plaats. Aan de zijde van Klager was [**gemachtigde**] aanwezig. Aan de zijde van de Incassodienstverlener waren [**gemachtigde en vertegenwoordiger**] van Fair Collect B.V. aanwezig.

5. De Commissie vormt haar oordeel op basis van de ingediende stukken en hetgeen op de mondelinge behandeling door Partijen is aangevoerd.

FEITEN:

6. Op 20 februari 2025 stuurde het bedrijf '*bedrijf A*' (hierna: de '**Opdrachtgever**') een opdrachtbevestiging en factuur aan Klager in verband met een opdracht tot bedrijfsvermelding. De factuur bedroeg €665,50 incl. btw en had een betaaltermijn van 14 dagen. Op 17 maart 2025 stuurde de Opdrachtgever een aanmaning met een betaaltermijn van vijf dagen. Op 28 maart 2025 werd de vordering ter incasso overgedragen aan de Incassodienstverlener. Zij stuurde op diezelfde dag nog een sommatie aan de Klager voor het bedrag van €665,50 vermeerderd met rente en incassokosten met een betaaltermijn van vijf dagen. Op 1 april 2025 maakte de Klager een bedrag van €665,50 over aan de Opdrachtgever. Op 2 april 2025 bevestigde de Opdrachtgever per e-mail de ontvangst van het bedrag aan de Incassodienstverlener.
7. Blijkens de stukken die Klager ten behoeve van de mondelinge behandeling stuurde, ontving Klager soortgelijke opdrachtbevestigingen, facturen en aanmaningen van '*bedrijf B*' (op 4 april 2025 en 22 april 2025) en '*bedrijf C*' (op 8 mei 2025, 23 mei 2025 en 2 juni 2025). In het dossier zitten geen stukken waaruit volgt dat de Incassodienstverlener ook voor '*bedrijf B*' opgetreden zou hebben. Dat betwist de Incassodienstverlener ook. De Incassodienstverlener voerde wel de incasso voor '*bedrijf C*' uit. De Klager legde daarvan ook stukken over (brieven op 13 juni, 30 juni, 16 juli en 22 juli 2025). Over dat incassotraject klaagde de Klager niet.
8. Op 4 augustus 2025 stuurde de gemachtigde van de Klager aan de Incassodienstverlener een e-mail met een bijlage met een betwisting van de vorderingen, waarin werd verzocht om onderbouwing van de vorderingen en terugbetaling van het reeds betaalde bedrag. De bijlage is niet overgelegd. Op 11 augustus 2025 volgde de gemachtigde van de Klager op met een aanmaning tot betaling. De Incassodienstverlener reageerde diezelfde dag dat klager met de opdrachtgevers contact moest opnemen. De Klager had immers betaald aan de Opdrachtgever en de dossiers met de opdrachtgevers waren afgewikkeld. De Klager vroeg onderliggende stukken en ontving die niet: de Incassodienstverlener stelde de documentatie ook niet te kunnen sturen, omdat de dossiers gesloten zijn. Op 21 augustus 2025 betaalde de Opdrachtgever een bedrag van €665,50 terug aan de Klager.
9. Op 26 augustus 2025 wendde de Klager zich tot [incassoklacht.nl](https://www.incassoklacht.nl). De Klager had toen nog niet de interne klachtenprocedure van de Incassodienstverlener doorlopen. Derhalve diende de Klager op 29 augustus 2025 de Klacht ter behandeling in bij de Incassodienstverlener. Op 2 oktober 2025 verklaarde de Incassodienstverlener de Klacht ongegrond. Derhalve wendde de Klager zich opnieuw met zijn Klacht tot [incassoklacht.nl](https://www.incassoklacht.nl).

INHOUD KLACHT EN VERWEER:

10. De Klager stelt dat hij door '*bedrijf A*' en '*bedrijf B*' onder druk is gezet tot betaling, zonder rechtsgeldige overeenkomst. De Incassodienstverlener zou incassodreigingen hebben verzonden en zou ondanks herhaalde verzoeken tot inzage en onderbouwing, geweigerd hebben om de stukken die aan de vordering ten grondslag liggen, te verstrekken. De Incassodienstverlener zou zich verschuilen achter 'gesloten dossiers' en achter opdrachtgevers die structureel onbereikbaar zijn. De Klager vindt dat de Incassodienstverlener in strijd handelt met een verplichting van de Incassodienstverlener tot transparantie en openheid, zorgvuldig en integer handelen en de norm om geen medewerking te verlenen aan frauduleuze of misleidende vorderingen. De Klager vindt het verzwarende omstandigheden dat de Opdrachtgever uiteindelijk een terugbetaling verrichte (omdat dit zou bevestigen dat de vordering onrechtmatig was) en dat de Incassodienstverlener willens en wetens medewerking zou hebben verleend aan een vorm van acquisitiefraude, door frauduleuze vorderingen van malafide partijen te incasseren en te legitimeren.
11. De Incassodienstverlener stelt dat de klacht niet ontvankelijk moet worden geacht, althans dient te worden afgewezen omdat die onvoldoende onderbouwd zou zijn en Klager niet genoeg over het minnelijke traject zou hebben medegedeeld. Ook zou de Incassodienstverlener niet bekend zijn met '*bedrijf B*'. De Incassodienstverlener licht toe dat zij opdracht kreeg van de Opdrachtgever om de vordering met betrekking tot '*bedrijf A*' te incasseren. Zij ontving van de Opdrachtgever een digitaal bestand met diverse vorderingen, importeerde deze en verstuurde op basis daarvan sommaties. Aangezien de Opdrachtgever stelt dat de overeenkomsten tot stand komen door telefonische aanbod en aanvaarding, stelt de Incassodienstverlener toegang verzocht te hebben tot het systeem van de Opdrachtgever. Zij kon in dat systeem de geluidsopnames beluisteren die aan elke vordering ten grondslag zouden liggen. Inmiddels is echter de samenwerking gestopt wegens bedrijfsbeëindiging van de Opdrachtgever. Daarom heeft de Incassodienstverlener niet langer toegang tot de systemen. Zij kan daarom niet aan informatieverzoeken voldoen. De Incassodienstverlener stelt dat er geen plicht is bewijsmaterialen over vorderingen te verzamelen en te bewaren. Bovendien stelde de Klager pas na het sluiten van de dossiers vragen. Dat had hij moeten doen ten tijde van het versturen van de brieven. Dan had de Incassodienstverlener wel aan informatieverzoeken kunnen voldoen.
12. De Incassodienstverlener stelt in het incassotraject geen enkele druk te hebben uitgeoefend en stelt dat haar sommatiebrieven aan de richtlijnen voldoen. Bovendien heeft de Klager ook geen betaling verricht naar aanleiding van de brieven van de Incassodienstverlener, want hij betaalde rechtstreeks aan de Opdrachtgever (zonder rente en incassokosten). Er zou daarom geen causaal verband zijn. De terugbetaling spreekt volgens de Incassodienstverlener juist tegen dat het om een frauduleus bedrijf zou gaan.
13. Bij de mondelinge behandeling maakte de Incassodienstverlener bezwaar tegen de afwezigheid van de Klager zelf (hij verscheen via zijn gemachtigde). Vervolgens kregen

Partijen de gelegenheid om hun stellingen nader toe te lichten. Aan de zijde van Klager is van de gegeven spreektijd geen gebruik gemaakt. De Incassodienstverlener gebruikte haar spreektijd wel. Zij voegde nog aan haar stellingen toe dat de nagezonden stukken door Klager haar hebben verbaasd. Dat ging om facturen van de eerdergenoemde bedrijven. Volgens de Incassodienstverlener tonen die stukken aan dat Klager al die tijd al over de stukken beschikte. De Klager heeft dus geen reden om te klagen over het niet ontvangen van stukken. De Incassodienstverlener vindt voorts dat zij gedaan heeft wat zij moest doen. Zij hoort de vragen die zij krijgt, te stellen aan haar Opdrachtgever en dat heeft zij gedaan. De Opdrachtgever heeft toen keurig haar verantwoordelijkheid genomen en het geld terugbetaald. De Incassodienstverlener heeft gesteld dat van de telefonische opdracht een geluidsopname is gemaakt. Bij de mondelinge behandeling heeft de Incassodienstverlener laten weten dat die opname niet is beluisterd. Dat gebeurt alleen wanneer de opdracht wordt betwist en dat was hier niet aan de orde.

14. De Commissie heeft de Klager gevraagd naar de klacht over '*bedrijf B*'. De Klager stelde dat er contact was met één bedrijf, en de Klager daarna aangesproken is door drie bedrijven waaronder '*Bedrijf B*'. De Incassodienstverlener betwist dat er voor '*Bedrijf B*' is opgetreden.
15. De Klager heeft nog toegelicht dat hij vindt dat er sprake is van oplichting en dat het doel van de Klacht is om de praktijken van de Opdrachtgever te stoppen. De Incassodienstverlener stelt dat de Klager onterecht de bedrijven met de Incassodienstverlener vereenzelvigd. Een Incassodienstverlener zoekt niet van tevoren uit of een vordering terecht is. De Incassodienstverlener zou haar werk netjes doen.

BEOORDELINGSKADER

16. De Klacht wordt getoetst aan het geschillenreglement van incassoklacht.nl (hierna: het '**Geschillenreglement**'), de Wet kwaliteit incassodienstverlening (de '**Wki**'), alle met de Wki samenhangende regelgeving, zoals het Besluit kwaliteit incassodienstverlening (de '**Bki**') en schriftelijke uitlatingen van relevante instanties zoals de Inspectie en het Ministerie van Justitie en Veiligheid.
17. De Commissie toetst enkel de gedragingen van de Incassodienstverlener. Over de gedragingen van haar opdrachtgever(s) en de rechtmatigheid van de vordering laat de Commissie zich niet uit.

DE BEOORDELING

18. De Commissie bepaalt eerst de omvang van het geschil, beoordeelt dan de stelling van de Incassodienstverlener dat de Klacht niet-ontvankelijk zou zijn, en de vraag of de afwezigheid van de Klager op de mondelinge behandeling aan het behandelen van de Klacht in de weg staat. Dan behandelt de Commissie de klacht inhoudelijk.

De Commissie kan niet oordelen over het handelen in de zaken met betrekking tot *bedrijf C* en *bedrijf B*

19. De Incassodienstverlener stelt met '*bedrijf B*' niet bekend te zijn. De Commissie heeft geen stukken ontvangen, waaruit volgt dat de Incassodienstverlener namens '*bedrijf B*' aanmaningen zou hebben verstuurd. Voor zover de Klacht gaat over een vordering van *bedrijf B*, laat de Commissie dit buiten beschouwing.
20. Er zijn weliswaar wel aanmaningen van de Incassodienstverlener bijgevoegd die betrekking hebben op *bedrijf C*, maar daarover is bij incassoklacht.nl niet geklaagd. De Commissie oordeelt daarom niet over het handelen met betrekking tot *bedrijf C*.
21. Dat betekent dat de Commissie enkel zal oordelen over het handelen van de Incassodienstverlener in het dossier '*bedrijf A*' (de Opdrachtgever).

De afwezigheid van de Klager op de mondelinge behandeling staat niet in de weg aan een zorgvuldige behandeling van de Klacht.

22. De Incassodienstverlener heeft op de mondelinge behandeling bezwaar gemaakt tegen de afwezigheid van de Klager in persoon. De Commissie volgt dat bezwaar niet. Een klager mag zich op grond van het Geschillenreglement laten bijstaan en vertegenwoordigen door een gemachtigde. De Klager is door zijn gemachtigde vertegenwoordigd en is daarmee deugdelijk verschenen. De Commissie ziet niet in dat en hoe de afwezigheid van de Klager in persoon aan een effectieve en zorgvuldige behandeling van de Klacht in de weg heeft gestaan.

Er is geen sprake van niet-ontvankelijkheid

23. De incassodienstverlener stelt dat de Klacht onvoldoende onderbouwd is en niet ingaat op het minnelijke traject, en daarom niet ontvankelijk behoort te zijn, althans afgewezen moet worden. De Commissie volgt de Incassodienstverlener niet in dit standpunt. Volgens het Geschillenreglement bevat de klacht de volledige naam van klager, zijn contactgegevens, een omschrijving van de klacht en relevante documenten. De inhoud van de Klacht is voor de Commissie voldoende kenbaar. Bovendien was het ook voor de Incassodienstverlener helder waar de Klacht betrekking op heeft. Dit is immers ook in de interne klachtenprocedure aan bod gekomen.

24. De Commissie acht het voor de beoordeling van dit punt irrelevant dat Klager wordt bijgestaan door een professionele gemachtigde. De Wki strekt tot bescherming van natuurlijke personen, en die bescherming zou niet in het geding moeten komen door ondeskundige rechtsbijstand. Dat geldt ook voor zover de Incassodienstverlener stelt dat de toon van de gemachtigde van Klager relevant is voor de klachtbehandeling.
25. Voor zover de Incassodienstverlener stelt de Klacht niet voldoende te kunnen weerleggen, volgt de Commissie haar ook niet in haar standpunt. De Klager heeft ook al de interne klachtenprocedure van de Incassodienstverlener doorlopen. Uit de reactie van de Incassodienstverlener (die bij de Klacht is gevoegd) kan de Commissie opmaken dat de Incassodienstverlener bekend is met de inhoud van de Klacht.
26. Nu de Klager de interne klachtenprocedure van de Incassodienstverlener heeft doorlopen, de inhoud van de Klacht voldoende kenbaar is en de Klacht voldoet aan de eisen die het Geschillenreglement daaraan stelt, komt de Commissie toe aan een inhoudelijke beoordeling van de Klacht.

De Incassodienstverlener moet zorgdragen voor inzicht in de opbouw van de vordering en specificeren waar de vordering op gebaseerd is

27. Klager klaagt over een gebrek aan onderbouwing van de vordering, en het weigeren van inzicht in de stukken die aan de vordering ten grondslag liggen en vindt dat de Incassodienstverlener geen medewerking had mogen verlenen aan misleidende vorderingen.
28. In het verweer schrijft de Incassodienstverlener:

"[Incassodienstverlener] kreeg een eigen toegang tot het systeem van [Opdrachtgever] waar de geluidsopname en ook de factuur en eventuele correspondentie voor [Incassodienstverlener] eenvoudig te downloaden was. Daarmee meent [Incassodienstverlener] overigens – gelet op het verwijt dat er geen onderzoek naar de vorderingen zou zijn gedaan – weldegelijk aan de onderzoeksplicht te hebben voldaan. [Incassodienstverlener] heeft facturen gezien en geluidsopnames gehoord."

29. Op grond van artikel 13 lid 2 Wki, draagt een Incassodienstverlener zorg voor inzicht in de opbouw van de vordering en specificeert de incassodienstverlener zo goed mogelijk waar de vordering op gebaseerd is. Het moet voor schuldenaren duidelijk zijn wat de herkomst en hoogte van de vordering is en bijvoorbeeld ook op welke termijnen de vorderingen betrekking heeft.¹ Uit artikel 3.1 van het Besluit kwaliteit incassodienstverlening ("**Bki**") volgt dat er in elk geval een schriftelijke beschrijving van de vordering moet worden gegeven, waarin in elk geval het totaalbedrag staat, de hoogte van de verschuldigde rente, de

¹ Memorie van Toelichting bij de Wki (Kamerstukken II 2020/21 35 733, nr. 3)

rentepercentages en tijdvakken waarover de rente is berekend en de hoogte van in de incassokosten. Dat geldt “zo spoedig mogelijk en daarna desgevraagd” (lid 1).

30. De Commissie stelt voorop dat de incassodienstverlener op grond van artikel 13 lid 2 Wki en artikel 3.1 Bki gehouden is de schuldenaar inzicht te geven in de opbouw en de grondslag van de vordering en zo goed mogelijk te specificeren waarop de vordering is gebaseerd. Deze verplichting geldt ‘zo spoedig mogelijk en daarna desgevraagd’ en is daarmee niet afhankelijk van de vraag of de schuldenaar de vordering betwist. Een Incassodienstverlener moet volgens de Commissie bovendien zelf die informatie verstrekken. Zij kan niet zonder meer naar haar opdrachtgever terugverwijzen.² In artikel 4.1 Bki lid 2 staat bovendien dat de Incassodienstverlener moet zorgen voor eenduidige, volledige en juiste informatieverstrekking aan de schuldenaar.
31. Om aan deze verplichting te kunnen voldoen, moet een incassodienstverlener tot op zekere hoogte kennis hebben genomen van, althans toegang hebben tot, de stukken die aan de vordering ten grondslag liggen. Een incassodienstverlener die de grondslag van de vordering pas onderzoekt op het moment dat de schuldenaar verweer voert, kan immers niet reeds bij haar eerste benadering ‘zo goed mogelijk specificeren’ waarop de vordering is gebaseerd. De Commissie benadrukt dat dit geen verplichting inhoudt om voorafgaand aan iedere sommatie zelfstandig de rechtmatigheid of de gegrondheid van de vordering vast te stellen, maar wel dat de incassodienstverlener zich tot op zekere hoogte van de grondslag van de vordering vergewist en de daarop betrekking hebbende stukken beschikbaar heeft.
32. In dit geval heeft de Incassodienstverlener op de mondelinge behandeling toegelicht dat haar dossier uitsluitend bestond uit de onbetaalde facturen en dat zij de aan de vordering ten grondslag liggende geluidsopname pas beluistert wanneer verweer wordt gevoerd. In dit dossier heeft zij die geluidsopname dan ook niet beluisterd. Daarmee heeft de Incassodienstverlener zich juist niet van de grondslag van de vordering vergewist, terwijl zij wel sommaties heeft verzonden waarin betaling van het factuurbedrag, vermeerderd met rente en incassokosten, werd verlangd. Deze werkwijze verdraagt zich niet met de hiervoor genoemde verplichting.
33. Daar komt bij dat de sommatie van 28 maart 2025 het te betalen bedrag vermeerderde met ‘rente en incassokosten’, zonder dat daarbij het gehanteerde rentepercentage, de tijdvakken waarover de rente is berekend en de aard van de rente (wettelijke rente of wettelijke handelsrente) zijn gespecificeerd. Artikel 3.1 Bki verlangt juist dat in de beschrijving van de vordering de hoogte van de verschuldigde rente, de gehanteerde rentepercentages en de tijdvakken waarover de rente is berekend, worden opgenomen. Op dit punt is de vordering onvoldoende gespecificeerd.

² Zie ook Uitspraak 260402 van de Commissie d.d. 27 mei 2026.

De Incassodienstverlener had in elk geval moeten voldoen aan het verzoek van de Klager om stukken te verstrekken

34. De Klager heeft de Incassodienstverlener verzocht om inzage in en onderbouwing van de aan de vordering ten grondslag liggende stukken. De Incassodienstverlener heeft daarop geantwoord dat de Klager zich tot de Opdrachtgever moest wenden en dat zij de documentatie niet kon sturen omdat de dossiers gesloten waren. Zoals hiervoor overwogen, rust op de incassodienstverlener op grond van artikel 13 lid 2 Wki en artikel 3.1 Bki de verplichting om de schuldenaar desgevraagd inzicht te geven in de opbouw en de grondslag van de vordering. Door op het verzoek van de Klager in het geheel geen stukken te verstrekken en hem naar de Opdrachtgever terug te verwijzen, heeft de Incassodienstverlener deze verplichting geschonden.
35. Het verweer van de Incassodienstverlener dat de Klager blijkens de door hem nagezonden stukken zelf al over (een deel van) de stukken beschikte, maakt dit niet anders. De verplichting om op verzoek inzicht te geven in de grondslag van de vordering bestaat ongeacht of de schuldenaar reeds over bepaalde stukken beschikt.

De Incassodienstverlener heeft bovendien een bewaarplicht

36. Ook de stelling dat de Incassodienstverlener na het sluiten van het dossier niet langer over de stukken kan beschikken, volgt de Commissie niet. Artikel 5.1 Bki bepaalt dat een incassodienstverlener van iedere door hem aanvaarde opdracht een dossier bijhoudt waarin *“de op de opdracht en de vordering betrekking hebbende relevante documenten beschikbaar zijn”*. Lid 2 specificeert dat onder de op de opdracht betrekking hebbende documenten *in elk geval* wordt begrepen a) de overeenkomst van opdracht tot het innen van de vordering, b) de factuur of het voorwerp en de titel van de verplichting tot betaling van de geldsom die ten grondslag ligt aan de vordering.
37. Het standpunt van de Incassodienstverlener dat haar bewaarplicht enkel de facturen omvat, verenigt zich dus niet met artikel 5.1 lid 2 onder b, waarin staat dat zowel de factuur als de titel van de verplichting tot betaling van de geldsom *in elk geval* onder de bewaarplicht vallen. Als de Incassodienstverlener niet over een kopie van de titel voor in haar eigen dossier beschikte, had zij deze op moeten vragen.
38. De Commissie volgt de Incassodienstverlener evenmin in haar stelling dat zij de stukken niet kon verstrekken omdat de dossiers waren gesloten en zij na beëindiging van de samenwerking geen toegang meer had tot het systeem van de Opdrachtgever. Artikel 5.1 lid 4 Bki bepaalt dat de dossiers in goede, geordende en toegankelijke staat tot ten minste twee jaar ná het sluiten ervan bewaard blijven. Dat een dossier is gesloten, vormt dan ook geen grond om de daarin op te nemen stukken niet meer te kunnen verstrekken.

Oneigenlijke druk en de gestelde medewerking aan een misleidende vordering

39. De Klager heeft ten slotte gesteld dat de Incassodienstverlener oneigenlijke druk heeft uitgeoefend. De Commissie ziet in de stukken geen oneigenlijke druk. Van oneigenlijke druk is met name sprake wanneer een incassodienstverlener dreigt met maatregelen die niet of nog niet genomen kunnen of zullen worden. Daarvan is in dit geval niet gebleken.
40. De Klager heeft de Incassodienstverlener verder verweten willens en wetens medewerking te hebben verleend aan een misleidende vordering en aan een vorm van acquisitiefraude. De Commissie laat zich, zoals in het beoordelingskader is uiteengezet, niet uit over de rechtmatigheid van de vordering of over de gedragingen van de Opdrachtgever. Dat de Opdrachtgever het door de Klager rechtstreeks betaalde bedrag nadien heeft terugbetaald, brengt op zichzelf niet mee dat de vordering onrechtmatig was of dat de Incassodienstverlener wetenschap had of had moeten hebben van enige fraude of misleiding.

Conclusie

41. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat de Klacht grotendeels gegrond is. Een sanctie of maatregel legt de Commissie niet op. Omdat de Incassodienstverlener voor het grootste deel in het ongelijk gesteld is, dient zij de klachtenkosten van de Klager te vergoeden.

DE BESLISSING

42. De Commissie:

- I. Verklaart dat de Klacht van de Klager grotendeels gegrond is;
- II. bepaalt dat de Incassodienstverlener de Klachtenkosten van €50,- binnen 14 dagen na de datum van deze uitspraak aan de Klager dient terug te betalen.

INCASSOKLACHT.NL

De uitspraak van Incassoklacht.nl is een bindend advies. Vernietiging van het bindend advies kan uitsluitend plaatsvinden door het advies ter toetsing voor te leggen aan een rechter binnen twee maanden na verzending van de uitspraak.

Is er sprake van een kennelijke fout, zoals een verschrijving, een fout in partijnamen of een datum, dan kunt u binnen twee weken verzoeken om deze fout te herstellen.